

STAŅISLAVS ZEPS

(1908–1966)

Staņislavs Zeps dzimis Varakļānu draudzē, Teicenieku sādžā 1908. gada 17. augustā. Ģimenē auga seši bērni: trīs dēli un trīs meitas.

Pēc Pirmā pasaules kara viņa tēvs saņēma jaunsaimniecību Brangavas folverkā, kur pārcēlās dzīvot visa ģimene. Te nelielās Malmutes upītes krastā vecāki uzcēla jaunu dzīvojamo māju, kūtī un šķūni. Ēkas bija plašas un celtas guļbūvē, ar skaidu jumtiem. No bērniem skolojās vienīgi Staņislavs un māsa Monika. Kaut gan Monika bija daudz vecāka par Staņislavu, tomēr abi gāja kopā vienā klasē. Vidusskola pēc Pirmā pasaules kara bija nodibināta Varakļānu muižā. Tās dibināšanā liels nopelns bija dekānam Staņislavam Vaikulim.

Pēc pamatskolas beigšanas Staņislavs un Monika iestājās jaundibinātajā Varakļānu vidusskolā. Lielas grūtības abiem bija ar skolasnaudu. Uz skolu viņi gāja katru dienu 10 km turp un atpakaļ. Tas bija garš un grūts ceļš. Apkārtējie ļaudis apbrīvoja abu censoņu uzņēmību. Sliktākos ceļa un laika apstākļos viņi apmetās pie savas precētās māsas Helēnas Stalidzānes Lazdinieku sādžā. Tad ceļš bija uz pusi īsāks.

1927. gada pavasarī abi beidza vidusskolu. Monika strādāja par skolotāju, bet Staņislavs iestājās Rīgas Garīgajā seminārā. Tur kopā mācījās ar H. Tropu, I. Broku, F. Lazdānu, V. Zondaku (vē-

lāko bīskapu), K. Duļbinski (vēlāko bīskapu), J. Cibuli, A. Turku un citiem. Par priesteri S. Zepu iesvētīja arhibīskaps A. Springovičs svētā Jēkaba katedrālē 1932. gadā. Savu primīciju Staņislavs svinēja Varakļānos. Sprediķoja profesors P. Strods.

Pirmā darba vieta jaunajam priesterim bija par vikāru Ilūkstē. No šejienes viņu aicināja papildināt zināšanas ārzemēs vai Latvijas Universitātē. Viņš izvēlējās pēdējo, bet vājās veselības dēļ studijas pārtrauca.

Nākamā darba vieta bija Aglonas ģimnāzijā par kapelānu un skolotāju. Sākot ar 1934. gadu, S. Zeps bija Rušonas draudzes prāvests un Jaunaglonas sieviešu ģimnāzijas kapelāns. Būdam prāvests, viņš rūpējās par Rušonas baznīcas kapitālo remontu. Tāpat viņš rūpējās par Ondzuļu kapu kapelas būvi.

1937. gadā S. Zeps devās ilgākā ceļojumā uz ārzemēm, apmeklējot Romu un Lurdu. No 1947. gada viņš bija Krāslavas dekāns, bet pēc neilga laika profesors Garīgajā seminārā.

Pēc izsūtījuma atkal strādāja Garīgajā seminārā par profesoru un inspektoru. Brīvajos brīžos viņš palīdzēja Rīgas svētā Franciska draudzes prāvestam.

Nāve pārsteidza Staņislavu Zepu negaidīti garīdznieku rekolekciju laikā 1966. gada 23. jūlijā. Sēru dievkalpojumu noturēja svētā Franciska baznīcā. Priesteri apbedīja Kristus Karaļa kapos. Pavadītāju vidū bija visi rekolekciju dalībnieki un ticīgie.

Uz priesteri kapa ir melna akmens krusts ar uzrakstu. Staņislava Zepa vecāki apbedīti vecajos Varakļānu draudzes kapos.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 325.- 326. lpp.